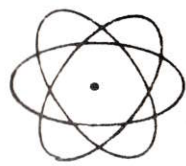

VIRUS

ELSŐ · MAGYAR · TECHNO · FANZINE

1993

NO 4.

TARTALOM

4 – VÍRUS EST
5 – REVOLTING COCKS
7 – VIVI SECT
9 – II. TECHNO ART SHOW
10 – CAT RAPES DOG
12 – ALIEN SEX FIEND
18 – NUMB
20 – A FÖLD NEM ÖRÖKSÉG
24 – WILL
26 – DIE KRUPPS
29 – SNOG
30 – XMTP
33 – NUOVA MECANICA
37 – DOGPILE
38 – SWANS

Az ember kötelessége a mások önzetlen szolgálata, és ezt nem azért kell végeznie, hogy jót tegyen, hanem mert ez a létezés alaptörvénye.

Gandhi

VÍRUS FANZINE
C/O BUDAPEST
1245
PF.: 1206
HUNGARY

Megjegyzések:

● *Tekintettel az eddigi nagy veszteségeinkre, továbbá az inflációra, a megemelkedett nyomdaköltségekre, a drága külföldi kapcsolattartásra, illetve a jövőben tervezett koncertjeink finanszírozására, az újságot ezentúl mi 100 Ft-ért adjuk. Egyben elnézést kérünk azoktól, akik ezután 3-4 havonta nem tudnak erre ennyit szánni.*

● *A VÍRUS-ból bárki bármilyen cikket bárhol felhasználhat a forrás megjelölésével.*

● *Továbbra is kérnénk, hogy aki választ vár nekünk írt levelére, küldjön felbélyegzett borítékot.*

● *Az Armageddon Dildos-szal készült riportunkat a „lapzárta" után – legnagyobb meglepetésünkre – visszakaptuk. A következő számban olvasható lesz.*

● *A VÍRUS még megmaradt régebbi számai kizárólag a LONDON STORE-ban kaphatók.*

● *Cikkeket, információkat továbbra is köszönettel veszünk, de a szerkesztés jogát fenntartjuk magunknak.*

Köszönet a segítségért: Lóránt / Kissme / Exner / Bodrossy Márk / István & Jancsi / Zoli (D) és mindenkinek, aki hozzájárult az újság megjel enéséhez.

EGY ÚJABB VERS

SZERELMÜNK, –
AMIT ÉN ADOK NEKED
S TE NEM ADSZ NEKEM
AMI NEM VAGYOK
S TE SEM LESZEL,
KERESZTREFESZÍTÉS
– MINT EGY UTOLSÓ LAPÁT FÖLD
MELY EGY SÍRRA KERÜL.

W. T.

VÍRUS EST

I. Felvonás

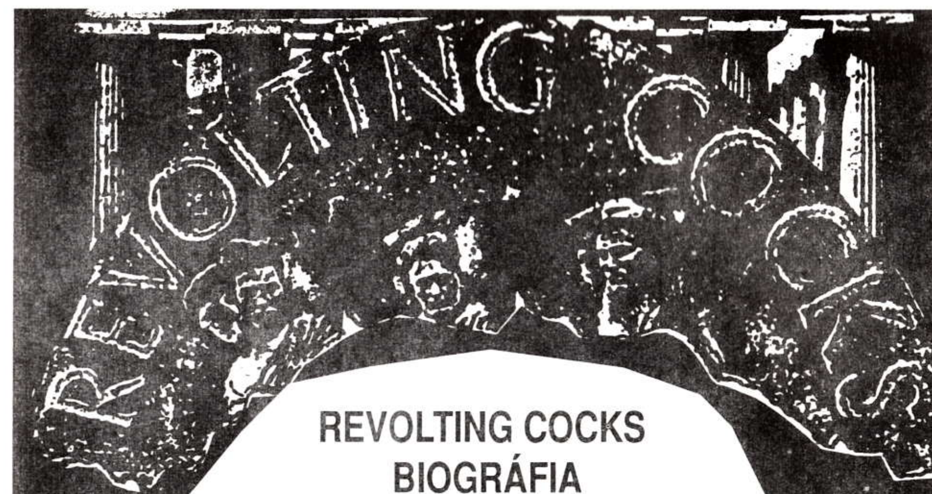
Tisztában vagyunk azzal, hogy egy klubnak – akár az utolsó pillanatban is – joga van lemondani egy rendezvényt. Mi csak az indokokat tartjuk furcsának, néha nevetségesnek. Hol van az underground életben bevett gentleman agreement? A plakátunk címe szerint: Napkirály legyőzi a Sötétséget. Kár, hogy most fordítva történt. Lezárva az egész ügyet, itt és most szeretnénk megköszönni Molnár Bélának mindazt, amit értünk szólt és tett.

II. Felvonás, III. 26., Orczy-kert

HIDEGRONCS: testünk mélyebb zónáiba ereszkedtünk.
FLAGRUM: csontjaink repedeztek.
PLASMA POOL: az Energia újra átjárt minket.
LIQUID LIMBS: teljesen ellazultunk.

(Fatman nagyon jó. Kösz, hogy velünk voltál. / Köszönet: Nagy Elisabeth, Fritz, Hevesi István (segítség a szervezésben), Laci (fantasztikus plakátterv), Broci (plakátok), Flagrum (plakátozás), Czakó Zoltán (technika), Gyuri és Zoli (jegyek), a négy zenekarnak, hogy játszottak, és persze a közönségnek, hogy eljöttek.
Végül egy, talán nem költői kérdés: miért van az, hogy sokan vidékről eljöttek (köszönet nekik), de a fővárosból, akárcsak a Dogpile koncerten, még véletlenül sem járt arra technos, tisztelet a kevés kivételnek? Aki tudja a választ, írja meg!

B.A.L.

REVOLTING COCKS BIOGRÁFIA

A rock & roll, a férfiúi dominancia és az amerikai álom archetípusai együtt jelennek meg a REVOLTING COCKS zenéjében és előadásaiban. Az együttest legtöbbször a találóan egyszerű és aránylag moderált REVCO mozaikszóval emlegetik. A pokol teremtésének finom művészetében oly járatos mániákusok és zenészek laza gyülekezete a gitár-rock különleges vállfaját ötvözik az ipari tánczenével, s az így létrejött zene lelkes követők és rajongók népes táborát vonzza világszerte.

Eredetileg az AL JOURGENSEN (MINISTRY), RICHARD 23 (FRONT 242) és a belga, mindenhez értő LUC VAN ACKER-ből álló Revolting COCKS nevet viselő stúdió-formáció a No Devotion című tekintélyromboló singlellel tört be a zene világába. Sikerük arra inspirálta őket, hogy egy teljes lemezt jelentessenek meg Big Sexy Land címmel. A kulturális hulladék és újra feldolgozott címszavak eme gyűjteménye olyan zenét alkot, amely híven tükrözi mai világunk erőszakos és hanyatló mivoltát. A lemezen felfedezhető általános káosz, valamint cinikus társadalmi kommentárjaik hamarosan a COCKS cégjegyévé váltak.

1987 elején a REVOLTING COCKS kilépett a stúdió bezártságából és élőben előadó, turnézó bandává lépett elő. Dupla koncertalbumuk és a You Goddamned Son of a Bitch című videójuk felvételei tulajdonképpen a Cabaret Metro-ban 1987. szeptember. 4-én előadott első showjukon készültek. A REVCO által még ugyanabban az évben megjelentetett You Often Forget rekordidőn belül betört a táncparkettek világába. Dübörgő légkalapácsra emlékeztető ritmusai világszerte utat törtek a növekedő agresszivitásnak a tánczenében.

RICHARD 23 kiválását követően 1987 végén JOURGENSEN egy sor újoncot toborzott a zenekarba CHRIS CONELLY énekes (FINI TRIBE) és a MINISTRY tagok, PAUL BARKER és BILL RIEFLIN személyében. Első stúdiópróbálkozásukat, a Stainless Steel Providers című üvöltő motoros-himnuszt CHRIS CONELLY találóan a „'90-es évek Born to Be Wild"-jának nevezte. Ezt követően megjelent a régóta várt Beers, Steers & Queers nagylemez és az ellentmondásos single a (Let ' s Get) Physical. Az új album brutális dobogása és daráló barázdái megtestesítik mindazt, amit REVOLTING COCKS néven ismerünk.

Téboly, perverzitás és zenei őrület... valódi REVCO-világ.

Pogány orgiájukat a '90 őszén indult turnéjukon az európai közönség is élvezhette; maszturbáló nők között unott cowboyok.

„Ez csak tréfa! A REVCO sokkal jobb, mint a hagyományos nagy rockzenekarok!" – AL JOURGENSEN.

(A MINISTRY-re még visszatérünk...)

VIVISECT

Finom kis dobgép lüktetése után kellemesen úsznak be a hangfoszlányok az agy rejtett kis zugaiba. A nyugtatóan bizarr harmóniát egy ismerős és több mint kellemetlen hang töri meg, Adolf Hitleré.

Az énekes eddig lemondó hangja a kis beszéd után átcsap támadóba, hogy aztán egy fergeteges dobzáporral záruljon le. Újabb kép. Végeláthatatlan zajhegyek döntik el füleim tartóoszlopait, hogy megnyissák az utat egy haláltábor hátborzongató képének, „NEUSATZ!... ARBEIT!" üvölti egy eltorzult, szinte állati hang, miközben elektronikus zajhegyek ostorcsapásként verik fejemet. Mindez élőben.

A fent említett élményhez mindenki hozzájuthat, aki beszerez egy VIVIsect demót. Ez most talán úgy hangzik, mint valami rossz reklám, de az anyag tényleg ennyire jó, bár ez csak a 3/4 részére lehet elmondani, ugyanis a VIVIsect még azért nem egészen kiforrott, de amit csinálnak jó és rendkívül biztató. Ők maguk Újvidéken (kis)Jugoszláviában élnek és zenélnek. A kapcsolatteremtés némi nehézségekbe ütközött kezdetben, de mostmár minden sínen van és azt ígérik, hogy nem várakoztatnak meg senkit, minden érdeklődést szívesen vesznek. Eddig három számot vettek fel stúdióban (nagyon jól sikerültek!) és több kazettájuk jelent meg egy újvidéki kiadónál. Az alábbi interjú 1992 decemberében készült.

EGO. A kezdetek?
VIVIsect: 1987 nyarán alakultunk duóként. A tagok: R. P. és Fritz voltak. A nevünk Pagan Cadget volt és kísérleti elektronikával foglalkoztunk (Cabaret Voltaire, Trobbing Gristle). Kiadtunk két demót a 6 O'clock Records gondozása alatt. Később, mikor R. P. elhagyta az együttest, feloszlott a 6 O'clock Records is.
EGO: Hatások? (zene, „nézetek" stb.)
VIVIsect: Az elektronic-body hatott ránk a legtöbbet.
Szövegeink az antifasizmusról, antirasszizmusról, állat- és környezetvédelemről, anti-drog-kampányról szólnak. Zenénket számítógéppel, szemplerekkel, ritmusgépekkel komponáljuk. Fellépéseinken strobofényeket, videót és diafilmeket használunk.
EGO: Nálatok most háború van. Hogy-hogy ti mégis szabadon tudtok dolgozni?
VIVIsect: Leszolgáltuk a hat hónapot és hazajöttünk...
EGO: Magyarországon elég keveset lehet tudni az újvidéki zenekarokról, életről, színtérről. Nagyjából mi a lényeges?
VIVIsect: Amit az újvidéki zenekarok közül érdemes megemlíteni, azok a következők: ATHEIST RAP (funky-ska-rap, heten vannak, humoros szövegek), KATARZA (éles HC noise, négytagú banda, energikus ének, nagyon jó fellépések), NO SPEED LIMIT (állati HC, nagyon nyers, kompromisszummentes zaj).
EGO: Van valamilyen kapcsolatotok a MOZGALMON kívül idehaza?
VIVIsect: Egyenlőre csak veletek. Habár megjelent egy írás rólunk a MÁSODIK LÁTÁS-ban.
EGO: A kiadótok mivel foglalkozik még rajtatok kívül?
VIVIsect: A kiadóházunk új neve SCORNED Records és a fent felsorolt együtteseket hamarosan kazettára dobja. Európa-szerte vannak kapcsolatai és nemsokára megjelentet egy magazint is. A ház feje Vojislav Zugic.
EGO: Itt Magyarországon még mindig az a nézet, hogy Jugoszláviában azért még ma is könnyebb dolgokat csinálni. Mennyire igaz ez és mennyire lehet érvényesülni?
VIVIsect: Elég nehezen, de ha koncertezel, ész nélkül és jó vagy, még el is érhetsz valamit. Habár itt is csak a pénz beszél, épp amiből nincs dobálnivaló.
EGO: Terveitek?
VIVIsect: Nemsokára stúdióba vonulunk és piacra dobunk egy kazettát a SCORNED Records gondozásában. Utána koncertezünk Újvidéken, amit videóra is felveszünk.
EGO: Végül, miért énekeltek németül?
VIVIsect: Feltételezzük, miért kérdezed. Azért térjünk vissza a riport elején elmondottakra és ismételjük meg, hogy nem vagyunk sem fasiszták, sem nácik, sőt hevesen ellene vagyunk. A német nyelvet azért használjuk, mert szépnek találjuk. O. K.? Különben németül, angolul, magyarul, szerbül is énekelünk. Ez szerintem rendben van így.

EGO

(Az anyag eredetileg a MOZGALOMzine hatodik számában jelent volna meg, de idő- és helyhiány miatt ez nem történhetett meg. Köszönet illeti őket, hogy rendelkezésünkre bocsájtották.)

II. TECHNO ART SHOW

1993. április 16, Petőfi Csarnok

Először a szervezésről: a sokat halogatott II. Techno Art Show kellő reklámot nem kapott, bár a gigant méretű plakátok és jegyek poénnak jók voltak. A felállás: két színpad váltogatva már ismerős volt, de a technika nagyon gyenge, erőtlen és halk egy olyan rendezvényen, ahol ennek pont ellenkezője a cél. Érthetetlen volt továbbá a kapokodás, sietés: gyerekzsúrok szoktak 6 órakor kezdődni; kinek volt jó az, hogy 6 zenekar – összesen kb. 20 perc szünettel – 4 óra alatt végezzen?

A **Tormentum In Aeternumnak** ez volt a bemutatkozó koncertje, időnként hatásvadász elemekkel. A zenei ötletek nem rosszak, de még sok munka szükségeltetik, hogy a kívánt szintű produkció megvalósuljon.

O. C. T. S. Az első hazai CD-s zenekar. Erről játszottak egy vendégzenésszel és egy új gitárossal, aki jobb, mint elődje (itt véletlenül sem a külsőre gondolunk), de játék ahelyett, hogy lendületet adna a zenének, csak kíséri azt. A szövegek tele vannak hibákkal, az akcentusról és a primitív káromkodásról nem is beszélve. Miért kell az angolt erőltetni, ha nem tudnak? Ahogy tavaly CD-jük megjelenése, idén a napszemüveg leesése volt az év gegje!

Liquid Limbs. Az egész est legjobb produkcióját ők adták. Őrületes acid-housuk magyar (!) speach-ekkel megturbózva felülmúlhatatlan. Színpadi showjuk (Fatman go-go tánca, és az új dobás: Tom & Jerry rajzfilm oda-vissza), zenei inteligenciájuk és humoruk együtt nyugati szintű. Ha rámenősségük kicsit erősebb lenne szerénységüknél, nem 5lettelen popzenék és képmutató megváltók karcolatai előtt kellene behódolniuk a tudatlan „techno testvéreknek". Még egy dolog: az öt magyar zenekar közül csak ők énekeltek magyarul!

A **Plasma Poolnak** most először sikerült tökéletesen megszólalnia a Petőfi Csarnokban. Kár, hogy a gyönyörű diákat, melyek szerves részei a programnak, a fények kioltották. Ők az archaikus korba visszavezető ezoterikus, metafizikus hagyományukkal szellemileg is messze a többi zenekar felett állnak. A fellépéssel méltóképp ünnepelték második születésnapjukat.

Self Destroy: az ötletek itt is jók, csak nem állnak össze egy egésszé. A megszólalás is kezdetleges. Azért két szám tetszett.

A Techno Art Show sztárvendége az **Armageddon Dildos** volt. Ők ötödször tiszteltek meg minket az elmúlt két évben, de ez volt a legrosszabb koncertjük az összes között. Unalmas, végig 4/4-es tempó, semmi saját image. Az 1 és 3/4 óra nagyképűen és fárasztóan sok. A nagyok (Front, FLA, Clock DVA, á;GRUMH) nem játszanak ennyit, persze dőreség lenne összehasonlítani őket. Nekünk az egész arról szól, hogy a két zenész 4-5 éve kitalálta, hogy mivel lehet pénzt keresni, ezen kívül mondanivaló nincs. Nyálas, értéket nem hordoz. A műfaj nem erről szól! Annak a néhány gyereknek, aki a koncert végén a színpadon ugrált, biztosan emlékezetes marad, de jó lenne már más zenekart is látni rajtuk kívül, mert van bőven.

Végül egy megjegyzés: a magyar királyi televízió helyett a közönséget kellett volna hívni. A jelenlévő 250-300 ember minden várakozást alulmúlt. Persze sokukat riasztott el a 450 Ft-os jegyár is. Szégyen továbbá, hogy egy ilyen nagyságrendű rendezvényen, hogy azt a rengeteg IQ-0, egész este semit nem csináló, csak a közönséget időnként provokáló securitys hústornyot kifizessék, a magyar zenekarok idáig egy fillért nem kaptak. A választás a szervezőket minősíti.

Ezek után összegezve az elmondottakat a II. Techno Art Show megrendezése felesleges volt. Így elkerülhető lett volna a totális anyagi bukás is. A folytatáson érdemes lenne elgondolkodni.

Exner, Kissme, B.A.L., R2-D2

CAT RAPES DOG

A CAT RAPES DOG-ot 1985-ben alakította Joel Rydström és Magnus Fransson. Svédország déli részén laknak, a hasonló zenei érdeklődés hozta össze őket.

Kezdetben a zenekar olcsó szintetizátorokat, fémtárgyakat használt, fő inspirálóik a Cabaret Voltaire, a Test Department és az SPK voltak. Első kazettájukat '86-ban adták ki. A hangzás a ritmus-keverések próbálkozásán alapult, de a daloknak igazi struktúrája nem volt. '87 nyarán jött elő a CAT RAPES DOG második kazettájával, s innen számítható igazából karrierjük.

Harmadik kazettájuknak nem volt nagy sikere Svédországban, annak ellenére, hogy a daloknak sokkal jobb szerkezete volt és a CAT RAPES DOG először használt egy szekvenszert, ami lehetővé tette, hogy megtalálják saját hangzásukat, ami azóta is jellemző rájuk.

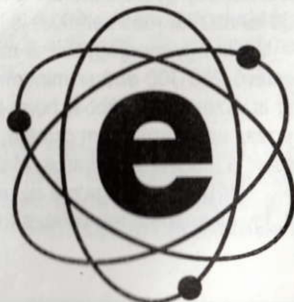
A legutolsó kazetta sikere után esedékes volt elkészíteni az első bakelit korongot. Ez volt a Columna Vertrebralis EP. A maxi rövid idő alatt elfogyott. Miután egész Svédországot bejárták, készen álltak arra, hogy véghezvigyék első európai turnéjukat.

A CAT RAPES DOG első albuma – melyet 1989 áprilisában vettek fel – nyolc számot tartalmaz. A „Schizophrenia" egy újrafelvett és megrövidített változatát, és hét új dalt. A zene keveréke az elektropunk-nak (mint a korai Skinny Puppy) megdobva Joel mély, laibach-os hangjával, ami kijelölte a biztos irányt és egyedivé tette őket.

A szövegek nagyon ironikusak, gyakran foszlányszerűek. Nincsen előre meghatározott értelmük. Elsődleges céljuk felkorbácsolni és gyógyítani az érzékeny kedélyállapotot.

Columna Vertrebralis – 12"
Maximum Overdrive – LP/CD
Fundamental – 12"/MCD
God, Guns and Gasoline – LP/CD
American Dream – 7"
The Banzai Beats – EP/MCD
Superlaminal – 12"/MCD
Trojaian Whores – MCD
Moosehair Underwear – LP/CD

KISSME (köszönet a KK records-nak és az Energy-nek)

CAT RAPES DOG

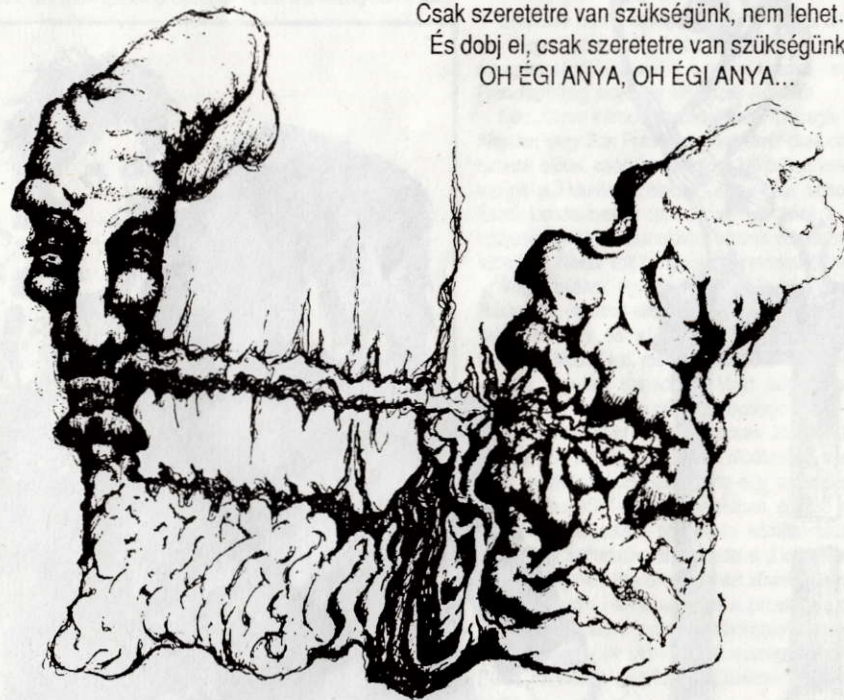
MADMAN
Őrült ember

Ismerek egy embert, erővel tele
Tudok egy világot, félelemmel tele
Őrült ember, egy ember teli fájdalommal
Ez a világ nem tudja a fájdalmát
Láttam, mindezt láttam...
Millió halottnak látom testét,
Senki nem hallja nyugtalan kiáltásait,
Senki nem találgat; élsz-e vagy halsz.

(A szövegekért köszönet a Győrieknek!)

HEAVENLY
ÉGI

Ki vagyok én aki itt áll kérdezve
Azt kérdezve: miért?
Az összes itt álló test fénylik,
Fénylik rám.
Honnan jövök és mit kell tennem?
Mond meg, mond meg most.
Ezer kérdés ég agyamban,
Ég undorral...
OH ÉGI ANYA, OH ÉGI ATYA
Ha el kellene vennem életem...
Tartsd testem távol a bűntől.
Tudom, hogy fegyverem borzasztó töltényeivel
Söpri utad, most távol
Fuss neki és szakíts szét,
Csak szeretetre van szükségünk, nem lehet...
És dobj el, csak szeretetre van szükségünk
OH ÉGI ANYA, OH ÉGI ANYA...

ALIEN SEX FIEND

Folyamatosan széttörve a korlátokat, a zsáner-specifikus kategorizálás által definiálva az ördögök elkerülik a beskatulyázást és a limitálást. Halmozódva az Alien Sex Fiend egy tökéletes ellentmondás: egy tánczenekar felnagyított kemény, torokhangú gitárral és programozatlan dobokkal, egy gótikus zenekar betegesen bolond humorérzékkel, egy szintetizátorokkal közreműködő rockzenekar, néha úgy hallva, mintha macskákat préselnénk gőzvasaló alá, vagy egy ipari zenekar gyakorolva a ritmusok és szövegi impressziók óriási variációját. Egyszerűen kijelenthetjük: Alien Sex Fiend csak az, Alien Sex Fiend; egyetlen összehasonlítás sem pontos, és bármely meghatározás hiányos.
(a kiadójuk írja róluk)

Nik Fiend (áldott rajongása a Cooperizmus ügye iránt) 76 és 77-ben a The Earwigs and Mr and Miss Demeanur-ban játszott, de megalakitotta a Demon Preacher-t is, kiknek 1978 elején megjelent a „North London Rising" EP-je. Majd tagcserék után – Joe Schmoe (gitár) és Max Spodge (dob) érkezett, Camilla maradt a basszusnál - felvették a klasszikus „Little Miss Perfect/Reject" kislemezt. Egyik utolsó létező pre-Fiend lemez az „Action by Example", 1980-ból. Ezt a The Demons (Nik, Jim Bryson, Dave Shark, Steve Vincent és Kim Barti) követte el. Piece, Steve Veal, Roger és Eddie segítségével Nik, egy Alice Cooper dal címét felhasználva, új zenekart alakít No Longer Umpire néven, amely öt koncertet élt meg.

Muswell Hillen lakva Christine-nel (a nagyszerű Mrs Friend) találtak egy olyan gitárost, akire az egyesített projectjükben szükségük volt. Ő volt David James, később Yaxi. Johnie Ha-Ha (dob) nyilvánvalóan akkor hagyta ott a The Boneshakers-t (egy Ördög embrió). Egy korai demójuk jó kritikát kapott az újságokban, így Ollie Wisdom (Specimen) megajándékozta őket egy koncerttel a Batcave-ben (A legendás londoni, Soho-beli Denevérbarlang 1982 és 85 között működött és olyanok játszottak a színpadán, mint a The Cramps, vagy Alice Cooper.) Ezt további koncertek követték, melyeken a zenekar úgy dekorálta ki a színpadot, mintha egy űrkorszaki krokodil alvó területe lenne, és rajongókat szerezni sem volt nehéz, mert az emberek először nem hitték a fülüknek, majd a szemüknek.

Nik: „Első koncertünk december 1-jén volt, hat héttel azután, hogy megismerkedtem Mrs Fiend-del. Ezután újabb fellépések jöttek a The Sex Gang Children és a The Vibrators társaságában. Mi voltunk az első undorító zenekar az elmúlt ezer évben."

Az R.I.P. a Batcave kompiláción bukkant fel először és végül is az Anagram Records kapta fel őket piacra hajítva a lüktető „Ignore the Machine"-t és a szívós „Lips Can't Go" kislemezeket, valamint a debütáló „Who's been Sleeping in my Brain" albumot. Ennek producere Youth (ex-Killing Joke) volt.

Elkezdve utazni Európában, az Ördögök amerikai látogatással zárták 1983-at. 1984-ben egy lemezgörgeteget készítettek, turnéval kezdve – előbb Franciaország, majd hat hét Észak-Amerika.

Nik: „Olyan városokban állni, mint Chicago, Los Angeles vagy San Francisco, melyekről csak olvashattunk előtte, csodálatos dolog. Miközben elvesztettünk a Haunted Palace-t, a zenekar otthonát, Észak-Londonban, mert nem volt pénzünk a bért kifizetni. Így hajléktalanokként tértünk vissza az Államokból. Rossz volt hónapokat haveroknál tölteni."

Végül találtak egy lakást, először lakoltatva ki Brixtonból, és mind eközben jött a lemez az R.I.P.-vel (kislemez) és a titánium-csámcsogós „New Christian Music"-kal, melyet egy gyors felfedező látogatás követett Kanadába. Majd augusztusban szemünkbe vetették a dühösen nyafogó „Dead and Reburied/Attack"-ot és az álmosan ideges „EST (Trip to the Moon)"-t. Folytatva októberben megjelenik a kábító „Acid Bath" zene egy agy-elriasztó neon műholdról. Turnéztak Angliában, és első independent zenekarként egy japán körúttal kezdték 85-öt. Egy halhatatlan tapasztalás a „Liqid Head in Tokyo" albumon és videón, de ezt követően, április 28-án, Johnnie Ha-Ha elhagyja a zenekart. (Johnnie fodrászszalont nyitott barátnőjével Chiswickben, majd egy év után Spanyolországba ment, a Pablo Fandango and The Los Calzoncillos-ba dobolni...)

Nik: „Johnie Ha-Ha az egyik legjobb dobos volt, akivel valaha is találkoztunk. Sok dobos van, de ő maga volt a Dobos."

Yaxi a gitár mellett a dobgéphez fordult. Az „I'm Doing Time in A Maximum Scurity Twilight Home" az új kis- és nagylemez, mely az egyik legjobb anyagot tartalmazza. Zord, feszes, drótozott, ijesztő és erősen szembesítő egyszerre.

Nik: „Úgy gondolom, John távozása késztetett arra, hogy továbblépjünk és több szintetizátort és dobgépet használjunk. Egyébként meg nehéz lett volna még egy olyan dobost találni akkoriban."

Valenciában 8000 ember előtt játszottak szabadtéren. Újra vették az „Ignore the Machine"-t és körbeiramodtak Skandinávián, majd a következő év elején újra meglepték Spanyolországot. Májusban átszerződtek a Flichnife Recordshoz és megjelentették az „I Walk the Line" című négyszámos EP-t.

Néhány újabb buli Spanyolországban, majd rálépnek a „Smells like..." csatarendbe állított hangföldjére. Bowie-nak tetszett. Így már be is kukkantott. A „Smells like..." felszaladt a listákon, annak ellenére, hogy betiltották a kutyaszart ábrázoló borítója miatt.

Az „IT" című lemezt a nyáron vettük fel, az európai turnéról visszatérve. 1986 végén Németországban turnézva éri a meglepetés a zenekart – Alice Cooper meghívja őket angliai turnéjára előzenekarnak. Nik Friendet, mint fontos művészt bemutatva, eredeti olajfestményeiből nyílik kiállítás először a skóciai Ediburgh Galériában, majd Anglia számos galériájában. Tömören végezve 1987-et előbb megjelenik a „Here Cum, Germs" kislemez és nagylemez, majd a „Stuff the Turkey" (kislemez). 1988-ban csak a „Bun-Ho" kislemezt és az „Another Planet" című albumot készítik. Még ebben az évben kiadják az „All Our Yesterdays" válogatáslemezt is. Ezután Dave is elhagyja őket. Az érkező új tagok, úgy tűnik, beválnak. „Rat Fink-kel és 'Doctor' Miltonnal dolgozva egyre jobban megismertük egymást és rájöttünk, hogy így négyen nagyon jól dolgozunk együtt." – mondta Mrs. Fiend.

Nik: „A legjobb dolog az elmúlt években, hogy találkoztunk Rat Fink-kel és 'Doctor' Miltonnal."

Közben sor kerül Nik első TV-szerepére: egy graffiti kölyköt játszik a How To Be Cool (Hogyan legyén hűvös) című sorozatban, majd kiadna egy kislemezt a Batmanről „Where are Batman & Robin?" címmel, The Dynamic Dou név alatt. Márciusban. 1989 szeptemberében felrobbantják a tartogatott bombájukat: megjelenik a „Too Much Acid?" című dupla koncertlemez, am elyet Európa-szerte vettek fel és amely az Alien Sex Fiend improvizációs géniuszát rögzíti. Ezt az új, „Haunted House" kislemezzel egy saját szervezésű amerikai turnén mutatják be. 1990-ben jelenik meg a zenekar tizenhetedik(!) kislemeze, a „Now I Feeling Zombified" a Cherry Recordsnál, amely az együttes saját kiadója. Majd jön a „Curse" című nagylemez, amit német, angol és egy monstre hosszú amerikai turné követ. Augusztusban Jugoszláviában játszanak, először a zenekar történetében Európa ezen féltekén, több m int 10 000 ember előtt. Egyre jobbak és nagyobbak.

Nik: „Mrs. Fiend, az eredetileg egyujjas billentyűs mára mindkét kezét használja, és meg tudja különböztetni a fekete és fehér billentyűket. A dobgépről nem is beszélve!"

Mindeközben januárban és júliusban Nik Friendnek kiállítása nyílik Bostonban és Londonban, Egy őrült naplója címmel.

1991-ben ismét Németországban játszanak. (Hamburgban megbüntetik őket, mert egy egyirányú utcában szembe mennek a forgalommal.) Japánba viszatérve egy hotelben laknak Richard Claydermannal. (Büszke lehet rá.)

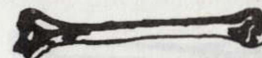
Az év végén ismét stúdióba vonulnak, hogy elkészítsék eleddig utolsó stúdiólemezüket, az „Open Head Surgery"-t, mely 92 márciusában jelenik meg. A lemezen közreműködik Paul Fenech (Meteors), Claire Hirst (Dawid Bowie), és újra a nagyszerű Johnnie Ha-Ha. A lemez egy választási procedúra, a felépülés kérdéses, az eredmények gyakran ragályosak. Márciusban angliai, majd német turné. Ezt egy maratoni amerikai sorozat követi. Olyan helyekre jutnak el, ahol eddig még nem jártak. (Portland, Oregon vagy Luisiana. Itt életükben először ettek aligátort.) Visszatérve Angliába egy kis pihenő, majd ismét stúdió, hogy az amerikában felvett koncertanyagot újrakeverjék, és amely idén februárban jelent meg.

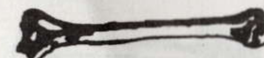
Mrs. Fiend: „Az Alien Sex Fiend nem a mi hibánk. Azért van, mert az emberek szeretnek minket. Ha senki nem ajánl nekünk koncertet, vagy senki nem jön és nem veszi meg a lemezeinket, soha nem lennénk itt, azt hiszem.

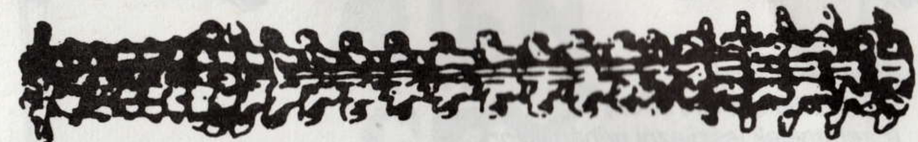
Az Alien Sex Fiend alapgondolata, hogy mi szeretjük, amit csinálunk. Nem csak zenélünk, magunk intézzük az összes szervezést, ügyek intézését, így sokkal jobban tudjuk ellelnőrizni a dolgokat, plusz készítünk egy Fiendzine-t, a saját magazinunkat, pólókat, lemezborítókat tervezünk, úgyhogy egy csomó dologban vagyunk benne és így az agyunk maximumát használjuk. Végtére is csak saját életünkre vagyunk bízva, és ez az élet az Alien Sex Fiend!"

B.A.L. (köszönet mindenért az Ördögöknek)

ALIEN SEX FIEND

Clock work Banana, Banana Moon

Egy kígyókkal teli aligátor vagyok
Egy gödörben
Érett a szétfolyásra
És nem tudok fékezni
Gyere velem egy másik időbe
Pedál a fémhez, ahogy megérintjük
A láncvontatást

Történelem minden rendben
És s jövő amid van
Óramű banán, banán hold
Óramű banán, banán hold
Hamarosan lejövök a holdról
Úgy gondolom

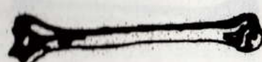
La La La, La La La Lula
La La La, La La La Lula
Mami jön a Vénuszról
Papi a Marsról
Én az Uránuszról
Lopott kocsikon repülök

Egy, két, há és négy
Égve itt vagyok fenn
Lent hagyod a Földön (Ha, ha, ha)
Automatikus vagyok egy credit carddal
Rántsd le a bőrt és tárd fel a szívem

Oooh, Oooh, Oooh,
Ow, Ow...
És a szemgolyóim a plafonon jártak
Ott-ott, Ott-ott
Szemgolyóim a plafonon jártak
Szemgolyók, csontvázak, szemgolyók,
csontvázak

ALIEN SEX FIEND

Alien Sex Fiend
(Alien, Alien, Alien, Alien)
(Szeretnélek leszíjazni néhányszor)

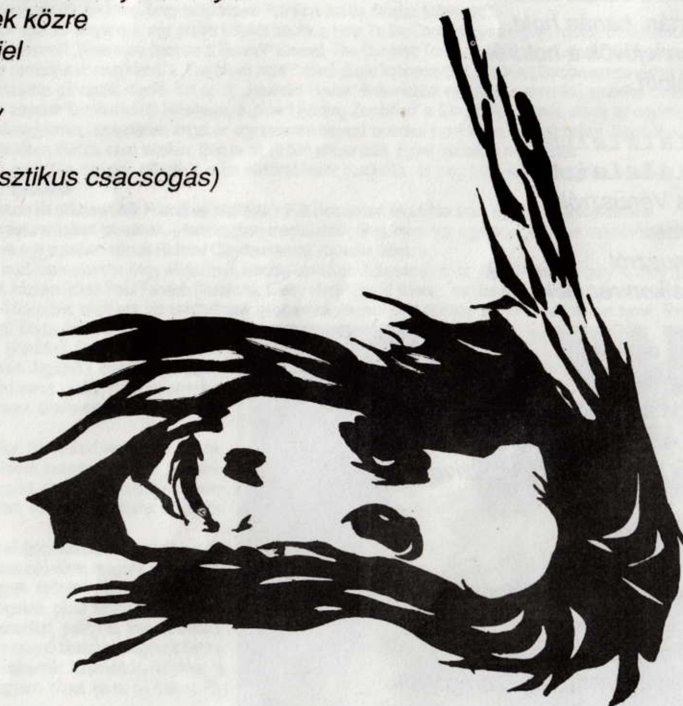
Útban a homályos zónába
Valójában számtalanszor
Képes vagyok transzportálni magam
Oda és vissza
Zéró gravitáció egy bolygóközi csúszdán
Áttörve a másik oldalra

(Alien) Sex Fiend, (Alien) Sex Fiend
(Alien) Sex Fiend, (Alien) Sex Fiend

TV prédikátorok és jövevények
működnek közre
Egész éjjel

Hey, Hey

(Szürealisztikus csacsogás)

ALIEN SEX FIEND

12"	– Ignore the Machine (1983)
LP/CD	– Who's Been Sleeping In My Brain (1983)
12"	– Lips Can't Go (1983)
12"	– R.I.P. (1984)
12"	– Dead And Buried (1984)
12"	– E.S.T. (Trip To The Moon) (1984)
LP/CD	– Acid Bath (1984)
12"	– Ignore The Machine (1985)
12"	– Ignore The Machine Electrode Mix (1985)
LP/CD	– Liquid Head In Tokyo (1985) – videón is!!!
12"	– I'm Doing Time In A Maximum Security Twilight Home (1985)
LP/CD	– Maximum Security (1985)
EP/12"	– I Walk the Line (1986)
12"	– Smells Like... (1986)
LP/CD	– IT: The Album (1986)
12"	– Hurrican Fighter Plane (1987)
EP/12"	– The Impossible Mission (1987)
12"	– Here Cum Germs (1987)
LP/CD	– Here Cum Germs (1987)
12"	– Stuff The Turkey (1987)
MCD	– Ignore The Machine (1988)
12"	– Bun-Ho! (1988)
LP/CD	– Another Planet (1988)
12"/MCD	– Haunted House (1989)
DLP/CD	– Too Much Acid? (1989)
12"/MCD	– Now I'm Feeling Zombified (1990)
	The A.S.F. BOX (1990)
LP/CD	– Curse (1990)
12"/MCD	– Magic (1992)
LP/CD	– Open Head Surgery (1992)
LP/CD	– The Altered States of America (1993)

Kanada, Vancouver. Újabb rémálom született a S.P. és a F.L.A. olvalvizein (vagy talán nem is oldalvizein?). Egy újabb komoly mondanivalót hordozó banda félelmetes és lesújtó zenével. Görcsös, fagyasztott, zsibbadt. NUMB. „A szétesés és az ipariasodás területe. A zene saját magán nyugszik. Mintha csak Franz Kaffka táncolna." (The Rocker, USA). 1986-ban indul útjára a társadalombírálat. „Idegenkedés, agresszió, az individuál lelke, eltorzult alkotóerő, félretájékoztatás és újabb kísérletek." Az első LP nagyon atmoszferikus. Olyan érzetet kelt, mintha valaki durva festékkel festene. Tánc a borotvaélen. Lépni kell. Merre essünk? 1989: újabb album. Hogyan fest a világ egy gonosztevő szeméből. „Nézd mit tettem! Hát nem isteni BETEG-nek lenni?" Betiltás. Amerika később (!) jutott a lemezhez, mint Európa. Hosszas huzavona után lassan előtűnik a homályból a NUMB koncepciója és jelentősége mind zeneileg, mind politikailag. „A zene a személyiség egy oldalát jelzi. A NUMB a társadalom kivetülése, mindenképpen egy oldala, mégha a sötétebb oldala is." Don Gordon, Blair Dobson, Shards. Rohadó társadalom. Ingadozás (egy helyben maradás?) fájdalom és gyönyör között. „Eugene: a kultúránk áldozata. A körülötte levő emberiség kasztrálta meg. Vissza kell nyernie erejét és uralnia a körülményeket. Ezt csak egyetlen úton teheti meg, az egyetlen út, ami mutatkozik. Mint egy elvarázsolt, fantáziáló gyerek. Eugene úgy látja cselekedeteit, mint az egyetlen lehetséges reakciót, a helyzetre, amibe került." A Christmeister az áldozatoknak íródott. És azoknak, akik nem akarnak áldozatok lenni. „A POKOL EGY HELY, AHOL NINCS FÁJDALOM." Mindannyian Eugenek vagyunk. 1993. Halál a részletterven. Teljesen új hang, a kísérletező kedv érzete, törekvés a tökéletes létrehozására. A 12 számos CD-n 5 (!) intro jellegű szám van. Tömény zajok, hosszú szőnyegek, nehéz gitárok, melyek egy hardcore-szerűen lüktető struktúrában olvadnak eggyé. Gyorsuló világ és társadalomfejlődés. A legnehezebb műfaj: rendből káoszt, káoszból rendet teremteni. Első európai turnéjukat (április), melynek keretében ők is csak Prágáig jutnak, egy közös fellépésen a DIVE-val és az INSEKT-tel zárva teszik emlékezetessé.

DISZKOGRÁFIA:

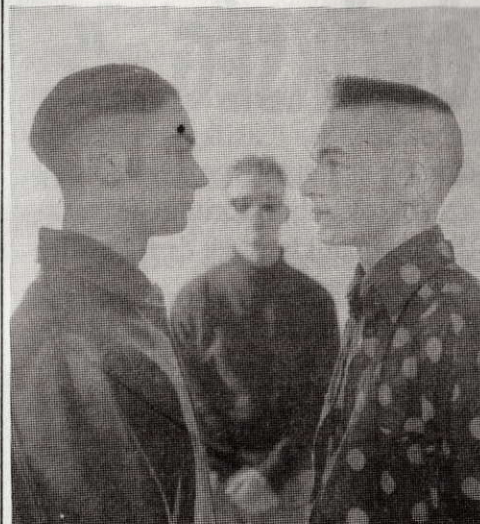
The Numb LP / CD – 1987
Christmeiser LP /CD – 1989
Death On The Installment Plan LP / CD – 1993
Bliss 12" / MCD

FILMZENÉK:

A Dream Of Narming
Six Hundred Million Dreams

KISSME
(köszönet a KK Recordsnak)

AND ONE

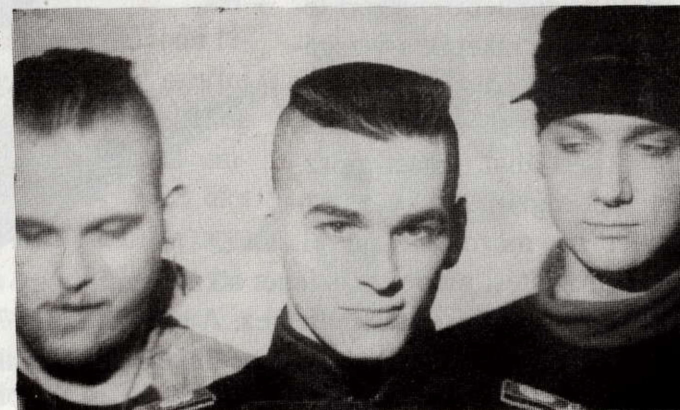
1989-ben két berlini fiatal – Steve Naghavi és Chris Ruiz találkozott és zenélni kezdtek. Bár primitív hangszereket használtak zenéjükkel, mely valahol a Depeche Mode és a Front 242 között helyezkedik el, gyorsan sikereket értek el. „Egyszerűsítjük a DM harmóniáit, a FRONT keménységét és a NEP táncolhatóságát." Erre figyelt fel a szintén berlini Machinery Records is és szerződést ajánlott a fiatalembereknek. Első maxijuk METALHAMMER címen jelent meg és hivatalos slágerlistákra is felkerült. Második anyaguk I WANNA GO HOME (THROUGH KUWAIT) – (Haza akarok menni Kuvaiton át) témája miatt a ki nem adható lemezek közé került. Végülis az Öböl-háborút követően AUS DER TRAUM címen megjelent. „Aki az AND ONE rövid történetét ismeri, tudhatja, hogy az iszlám téma zeneileg nem áll messze tőlünk. Az AUS DER TRAUM nem háború éltető vagy ellenző dal, egyszerűen idődokumentáció." Ilyen előzmények után jelent meg első albumuk, mely ugyanazt a minimál szintipopot folytatja, amit a maxik elkezdtek. A következő EP-t még az eredeti felállásban készítették, de ezt követően a második lemezen egy új tag is hallható, nevezetesen ALEX TWO, aki némileg „megdobta" zenéjüket. A legújabb lemezeiken már felfedezhetők house-os és indusztriális (nem sok) elemek is. A LIFE ISN'T EASY IN GERMANY című MTV-s kislemezük egy érdekes kezdeményezést takar: kihasználva emelkedő népszerűségüket (Berlinben már nagy dedikálásokat szervez nekik kiadójuk) és azt, hogy ők Németország keleti feléből származnak, megpróbálják ráirányítani az illetékesek és a fiatalok figyelmét a volt NDK területén régen népszerű, ma pénztelenség miatt sorra bezáró ifjúsági klubokra. Tervük, hogy egy-egy nagyobb ex-keleti, illetve nyugati együttes ingyen fellépéssel segítse újra életre kelteni a szabadidő-központokat, s ezáltal fellépési lehetőséghez juttatni a kis együtteseket. Sajnos a hírek szerint a jelentkezők nem tolonganak, úgy tűnik, nehéz egy-két márkát MÁSOKÉRT kiadni.

Az AND ONE hazájában kétezer ember előtt játszik, és ismerve az itthoni közönség némethez hasonló ízlését, nyugodtan ajánljuk figyelmetekbe annál is inkább, mert kiadójuk már megkereste a VÍRUS-t egy esetleges pesti koncert lehetőségeivel kapcsolatban.

KISSME

DISZKOGRÁFIA

12"/MCD – Metalhammer
12"/MCD – Aus Der Traum
LP/CD – Anguish ('91)
12" – Second Voice (limited)
12" – MCD – Techno Man
LP/CD – Flop! ('92)
MCD – Monotonie
MCD – Life Isn t Easy In Germany
LP/CD – Spot ('93)

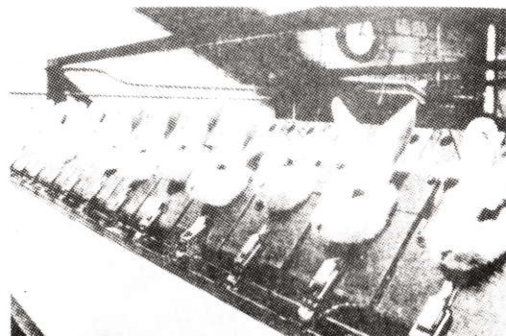

„A FÖLD NEM ÖRÖKSÉG..."

Angol, európai és amerikai számadatok és tények igazolják, hogy században hihetetlenül megnőtt az állatok laboratóriumi felhasználása az egész világon. Csak Nagy-Britaniában kb. négy és fél millió eleven gerinces állaton végeznek kísérleteket évente.

Habfürdőt, arckrémet, dezodort és egyéb piperecikkeket is állatokon próbálnak ki. Ezeket a termékeket a Dr. J. H. Draize által kifejlesztett módszerrel tesztelik. A módszer lényege, hogy a vizsgálandó anyag koncentrált oldatát a nyulak szemébe csepegtetik, és a szem károsodását szubjektív módon pontrendszer szerint állapítják meg, attól függően, hogy mekkora a károsodás.

„A kísérleti nyulat (macskát, kutyát, majmot) szíjak és szemellenzők segítségével megakadályozzák a védekezésben és hetekre vagy hónapokra mozdulatlanná teszik. Szemhéja alá vezetik az anyagot majd lezárják. Érzéstelenítést nem alkalmaznak, pedig az anyag károsító hatása nagy és fokozódó fájdalmat okozhat. Egyes anyagok hatására a kötőhártya megduzzad, az állat megvakul, majd elpusztul." (Egyébként a fenti kísérletről szól a NIRVANA: Smells Like Teen Spirit című száma is!)

„Az állatot rögzítik, a kísérleti bőrfelületről a szőrt leborotválják, rákenik a vizsgálandó anyagot és befedik egy ragtapasszal rögzített gézdarabbal. Az állat törzsét gipszkötéssel rögzítik, hogy a testfelület ne mozdulhasson el. Egyéb rögzítési módokat is lehet alkalmazni, hogy az állat ne férhessen hozzá a kérdéses testfeülethez. A bőrt 24 majd 72 óra, vagy utána többször is megvizsgálják és egy önkényes skálán mérik a károsodást."

„Fiatal, egészséges kutyák mindkét mellső lábát eltörik, majd szűk padlórácsos ketrecben tartják a gyógyulási folyamatot megakadályozva másfél évig. Elpusztulásuk után a csonttörés gyógyulásának zavarát vizsgálják." (A kísérlet értelmetlen, mert természetes körülmények között a csont jól vagy deformáltan összeforr, illetve álízületet képez, vagyis állat és ember kezelés nélkül is meggyógyul.)

„Másfél éves, egészséges kutyáknak az összes fogát kihúzzák, majd tíz töréssel szétrombolják az állkapcsukat. Ezt követően rögzítik a csontokat."

„Toxicitási teszt (kényszertáplálás): a vizsgálandó anyagot bejuttatják az állat szervezetébe. Az ezután fellépő görcsöket, bénulásokat és egyéb reakciókat napokon át figyelik. Előfordulhat, hogy kutyán vagy patkányon végzett kísérletnél csak óriási adag hoz eredményt, úgyhogy a kényszertáplálás során eltömődnek vagy eltörnek a belső szervek, és az állat nem a mérgezésben, hanem az etetésbe hal bele." (A különböző anyagokra minden faj másképp reagál, így az ember is. Ezért végül mindenképpen emberen kell kipróbálni az anyag hatását és dózisát is.)

Etikailag nemigen cáfolható, hogy semmivel sem lehet igazolni az állatok szenvedését a tesztek miatt. Nem lehet azzal érvelni, hogy ezek a termékek orvosilag szükségesek. Semmivel sem igazolható az állatok ezreinek kínszenvedése és halála csupán a profit miatt.

A Magyarországon hatályban lévő állategészségügyi törvény szerint az állatok kínzása tilos. Ítélje meg mindenki, hogy a fentiek annak minősülnek-e, vagy sem. A földi élet alapja a létért való küzdelemben egymás lemészárlása. A táplálékláng végén vannak a növények, melyek a növényevő állatokat hivatottak eltartani. Őket a ragadozók falják fel, és

civilizációnk mai fokán az ember nem prédaállata többé a ragadozóknak, csúcsragadozóként ő maga vált gátlástalan pusztítójává a Föld valamennyi élőlényének.

Nehezen tudom összeegyeztetni emberi lényemet, többekközt azzal a ténnyel, hogy bár útban vagyunk a vegetariánizmus felé ugyan úgy táplálkozom, mint bármelyik húsevő állat. Az ölés etikailag talán egyetlen elfogadható indoka a táplálkozás lehetne, hiszen a Biblia is tiltja. A természetben a ragadozó elv realizálódása gyorsan megy végbe, nem csak az állatok közt, de a primitív népek vadászainál is. Pusztulása előtt az állat nem éli át azt amire a ma embere rákényszeríti.

Századunk egyre kegyetlenebb nagyüzemi állattartása, -szállítása, -vágása, valamint a csak luxus célokat vagy tudományos karriereket szolgáló állatkísérletek magyarázhatják azt, hogy az ember és az állatok közti viszony etikai kérdéssé vált. Nem véletlen, hogy az állatvédelem mintegy 100 éve kezdett kibontakozni. Amíg ugyanis mind a paraszti gazdaságokban, mind a nagyüzemekben aránylag természetesen élhetett a jószág, addig az ember is magától értetődőnek tartotta, hogy az állatokat táplálkozási célból tartja.

A '90-es évek mezőgazdasági nagyüzemeiben a kocák a fémrácsos padlón ellenek meg. Helyük csak akkora, hogy éppen elférnek benne. Itt szoptatják kicsinyeieket három hétig. Ekkor elválasztják őket és a szopós kismalacokat fémketrecekbe zsúfolják be. Ezt csak a bábolnai steril malacnevelés múlja felül: az anyaállatból kioperálják az érett magzatokat, őt magát elvéreztetik, majd a malacokat mesterséges tápon felnevelik.

A kisborjakat egyhetesen veszik el anyjuktól, szájukra átlyuggatott vedret erőltetnek, nehogy az elfogyasztott szénától nehogy vörösre színeződjön a húsuk. Szűk elhelyezésük – akárcsak a felnőtt állatoké – megnehezíti lefekvésüket és felállásukat. Szabadon soha nincsenek, rövid életük magányban és unalomban telik el. Még anyjuk melegét kellene élvezniük, legalább addig míg élni hagyják őket.

Itt a disznókat a halántékukra helyezett elektromos sokkal, a marhákat a homlokukra mért jól irányzott kalapácsütéssel – nem éppen

humánus módon – ölik meg. A legborzasztóbb mégis az, hogy az állatoknak van halálfélelmük. Kimutatott tény akárcsak az, hogy ilyenkor ösztönösen ellenméreganyagot termelnek, amit mi megeszünk...

A ketrecben kapirgálni próbáló csirkék lába kisebesedik, karmuk körülnövi a rácsot. Az emlősök apró mancsai is tönkremennek a kijáratot kereső ösztönös ásás közben. Ugyan így vegetálnak a prémükért tenyésztett állatok. Ezeket, ha már elég szép a gereznájuk folytással, gázzal vagy a végbelükbe vezetett árammal ölik meg. Sokszor még élnek a mókusok, nyércek mikor bundás bőrüket lenyúzzák.

A vadon befogott prémes állatok sorsa a legszörnyűbb. Acélcsapda vágódik a lábukra, farkukra, szájukra. Az állatok iszonyú kínban, vinnyogva, sikítva próbálják kiszabadítani összeroncsolt vérző testüket. Sokuk lerágja farkát, lábát csak, hogy szabadulhassanak. A csapdában rekedtek napokig kínlódnak, míg végül megtalálják és nemes egyszerűséggel agyonütik őket. Mióta mindezt tudom, nem esik jól a húsétel. Csak remélni lehet, hogy az ember szellemi evolúciójával együtt táplálkozási szokásai is megváltoznak. Talán átalakul majd enzimrendszere és anyagcseréje, alkalmassá téve szervezetét az állati fehérje teljes elhagyására. Így kiszakadhatna abból az állati táplálékláncból, melynek végén ma mint csúcsragadozó áll. Számos jel mutat arra, hogy a húsfogyasztás mértéke csökkenni fog nem csak egészségkárosító hatása miatt, hanem mert ilyen mértékű állattartás mellett a föld nem tudja eltartani az exponenciálisan növekvő népességet.

Lázadás és útkeresés. A legtöbb ember életében elérkezik az a pillanat, mikor felteszi magának vagy Istennek a kérdést: hogyan jöhetett létre a földi élet agresszióra, önzésre és konformitásra épülő rendje? Az emberi szenvedést a karma törvényszerűségeivel magyarázhatjuk, de mivel tehetjük elfogadhatóvá az állatok kiszolgáltatottságát, főleg az emberrel szemben?

Olty Mária

(A jegyzőkönyv részletet a Harmadik Part 7. és a Rakétából vettük át.)

W I L L

„A WILL-lel nem prédikálni akarok, a fényt és a sötétséget szeretném egyszerre kifejezni.”

John McRea

Lassan hozzászokhatunk, hogy az igazi zenei meglepetések Kanadából érkeznek hozzánk, de hogy még milyen időzített bombákat tartalékolnak, azt nem tudhatjuk. Annyi biztos, a WILL-t John McRea, Chris Peterson és Rhys Fulber jegyzi. 1987 óta működik a zenekar. Kezdetnek csak saját időtöltésnek indult, mígnem a Third Mind Records felvállalta őket. Első lemezük, a Pearl of great price a ‘87 és ‘90 közti szerzeményeket tartalmazza. Váratlan sikert és elismerést hozott, így év végén megjelent az EP, mely nem szakítva meg a folyamatot tovább írja a Végrendeletet.

„Egy új út a technoban” – hirdette kiadójuk.

Nos a WILL az Akarat zenéje. Múlt és jelen összekapcsolása strukturális szerkesztettséggel, monumentalitás, templomi harangjátékok, spirituális rituálék hangképei , gregoriánok, kórusok, karénekek apokaliptikus hangzás John McRea erőszakos hangjával megkoronázva.

A klasszikus zeneszerzők (Bach, Wagner, Sosztakovics) hatására létrejött kemény, pulzáló, fenséges mű. Egy új világ feltárása, mely távol van a mi racionális értelmezésünk szerinti realitástól. Ismeretlen, rothadó kor kerül szemünk elé a modern elektronika és a teátrális zene szintéziseként.

Minden elképzelést felülmúló módon magávalragadó kompozíciója a gothiknak, a neoklasszikusoknak és a kemény technonak, hogy a fogékony lelket megvilágítsa.

W I L L

KINGDOM COME

Királyság jő el
Sötétségünk mély világa
Oly végtelen és alaktalan
Olyan messze az édentől
Még zavarban van
Határozunk, megvetünk
Megtévedünk, feltámadunk
Korok hajnalánál származva
E világ belsőiből
Romlottság mélységeiből
Perverzióba folytva
Ezen nagyszerűség illúziói közt
Áldozástól oltárok gőzölgenek
Kárhozat tanítványai vagyunk
Itt a pokol szívében
Jöjj és hald a szót
A kővé változott húst
A Húsbá változott Szót
Vers vagy átok? Vágyaink rothadtak
Az elátkozottság uralma ez
Hol angyalok rettegnek eltiprásuktól

DIE KRUPPS

1992. dec. 13., Pe-Csa

A nagymúltú KRUPPS másodszor látogatott el hozzánk. A '80-as évek elején a Neue Deutsche Welle meghatározó együttese volt és sok mai techno zenekarra hatott akkori működésük. A '90-es évek években újult erővel és lendülettel tértek vissza a zenei színtérre.

A koncert alaphangját a nyitó High Tech-Low Life adta meg, majd folytatásként a Germaniac fokozta. A One című nótában mutatta meg először a tudását a gitáros. Ezt követően sorra következtek az új lemez dalai. A színpad bal oldalán Rüdiger Esch teljes közömbösséggel pengeti öthúros (először láttam ilyet) basszusgitárját, jobb oldalt Dörper, mint egy professzor cserélgeti a lemezeket a samplerben és játszik a szintetizátoron. Előtte óriási headbanger mozdulatokkal tépi gitárját a san franciscoi. Középen a kifeszített hatalmas zászlóra festett ismert jel (három körben a Zeppelin léghajó) alatt egy dobogón a dobos ülve elektromos lapokon dobol. Legelől Jürgen Engler az énekes, aki hol a mikrofonállvány mellett felállított fémlapokon, hol egy nagy fémhengeren dobol az énekszünetek között. Lendületes mozgása lázba hozza a közönséget, akik közül többen a színpadra ugrálnak segíteni a csörömpölésben. Utolsó számként a Metal Machine Music hangzik el, majd az első ráadás előtt Engler a mikrofonba üvölti: „Németek vagyunk, de nem fasiszták!!!!" Erre jön a Machinery Of Joy, amikor egy síp is kerül Engler szájába. Második ráadásként, egyben utolsóként ismét a Metal Machine Music, de ezúttal sokkal keményebben. A végén majd az egész közönséggel kezet fognak.

Kár, hogy a szervezés hiányosságai folytán csk 200 ember láthatta, mert egy jó kis EBM koncert volt, kemény kompromisszummentes minimál techno speedmetál gitárral színezve. Egy napig zúgott utána a fülem.

A fellépés előtt kerítettünk sort egy rövid beszélgetésre Jürgen Englerrel.

– Először mondj valamit a kezdetekről.

– Csak fémeket és zajokat használtunk.

– Nevezhetnénk ipari zenének is?

– Egyértelműen igen, eredetileg az volt. Aztán egyre több szintetizátort használtunk, koncepciót adva nekik. Néhány évvel később egy Melody Maker-beli Nitzer Ebb interjúban olvastuk, hogy erősen hatott rájuk a DAF és a KRUPPS zenéje. Ekkor vált világossá először számunkra, hogy valami újat csináltunk akkor.

– Milyen zenék hatottak rátok akkoriban?

– Nem tudom megmondani, mert nem volt olyan, amelyet követhettünk volna.

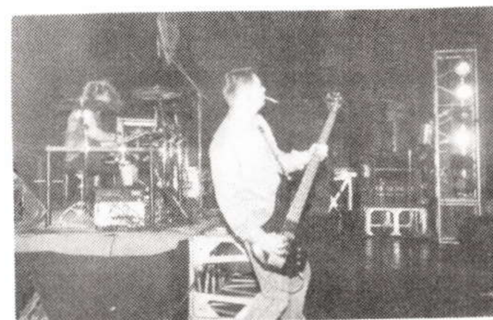
Csak leültünk, hogy valami eredetit hozzunk létre. Nem mondhatjuk, hogy techno zenekarok vagy a Kraftwerk hatott ránk, mert más úton jártunk. Nagy hatással volt rám a rock és a punk zene, előtte egy punk zenekar énekese voltam. Soha nem érintett meg a Kraftwerk zenéje. Nagyra értékeltem őket, de puha volt, így ami érdekelt, hogy újat hozzunk létre. Ez volt a legérdekesebb.

– A '80-as években tartottatok egy hosszabb szünetet, majd a Machinery of Joy remixével térhetek vissza.

– Igen, '86 és '89 között leálltunk. Én akkor a saját lemezcégemmel dolgoztam, ami thrashmetal, speedmetal, crossoverre specializálódott. Ott volt az Accuser együttes is, akikkel így jöttünk össze. A Machinery Of Joy nem remix volt. Kapcsolatban álltunk a Nitzer Ebb-bel és elhatároztuk, hogy újra felvesszük, amely eredetileg a '81-es Wahre Arbeit. Turnén voltak Németországban és Cologne-ban volt szabadnapjuk. Mi megcsináltuk az alapokat, Dougles vokálozott, Bone ütősökön játszott. Elkészítettük az A oldali mixet, amit elküldtünk Angliába, ahol a Nitzer Ebb megcsinálta a B oldali mixet.

– Aztán elkészült a Past to Forward kompilációs lemez, idén pedig az új lemezt követően csináltatok egy Metallica feldolgozást. Honnan jött az ötlet?

– Először is szeretem a metál és mint mondtam '86 után ilyen zenekarokkal dolgoztam néhány évig a kiadómnál. Mindig akartunk gitárt a KRUPPS zenéjébe. A '89-es újrakezdésnél készítettük el a Metal Machine Music első változatát, ami az Inquisita német fanzinban jelent meg Germaniac Demo CD néven. (Ezen már hallható egy Metallica és a Megadeth is kedvezően fogadta, így ez volt az első lépés ebbe az irányba. Aztán kicsit keményebb életet akartunk a zenénknek, és mivel kedvelem a Metallicát – évről évre jobbak – az utolsó albumukról eljátszottunk néhány számot.

– Elég nagy meglepetés volt itt ez a kemény gitárhang.

– Az jó. Nagyon jó ha meglepetés volt, mert én nem szeretem ha ugyanazon az úton haladunk sokáig. Fontos, hogy láthatók legyenek a fejlődés lépései.

– A zenélésből éltek?

– Igen, profi zenészek vagyunk, de csak a KRUPPS-ból nem lehetne megélni, úgyhogy én a saját stúdiómmal keresek inkább. Mikor turnézunk van pénz, de egyébként nem nagyon.

– Németek vagytok, mégis angolul énekeltek. Miért?

– Mert ez egy nemzetközi project. A világon mindenfelé játszunk Londotól Bostonig,, Belgiumtól Svédországig.

– Miről szólnak a dalok általában?

– Attól függ. A Germaniac például arról, hogy megmutassuk az embereknek, hogy a mi országunk sok gondot okozott a világnak, a sok náci stb., és ijesztő hogy ezek most megint itt vannak, főleg a volt NDK-ban és veszélyes a jövőre nézve ha ez tovább folytatódik. A Metallica lemezünk borítójára azért tettük rá az antifasiszta logót, hogy tiszta legyen mindenkinek hol állunk. Erre azért volt szükség, mert a KRUPP művek egy nagymúltú gyár Németországban és az emberek nehogy félreértsék.

– Nem érzed azt, hogy az előbb elmondottak veszélyesek lehetnek az Egyesült Európába?

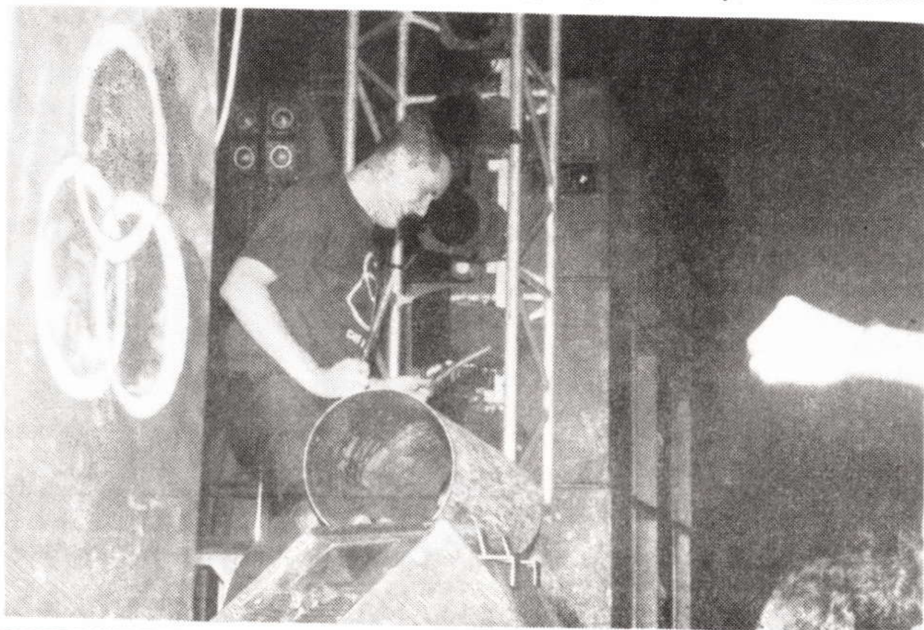
– Egyesült Európa? Én egyesült Világban gondolkodom!

– Végül mik a terveitek?

– A következő lemeznek ősszel kell megjelennie. A san franciscoi gitárosunk még Európában marad, úgyhogy vele vesszük fel az LP-t, aztán pedig Európában turnézunk, mert a jelenlegi nagyon sikeres.

– Köszönjük a beszélgetést.

B. A. L.
(Köszönet Lacinak és Fekete Istvánnak, hogy segítették a riport elkészítését.)

SNOG

„Az ausztrál lemezcégek csak a popzenében érdekeltek, ezért Európában voltunk kénytelenek kiadó után nézni. Más szempontból is Európa tűnt a legtermészetesebb helynek ahhoz, hogy működésünket megkezdjük." – mondja David. Ez a kiadó a berlini Machinery lett, de azzal, hogy elfogadták a SNOG-ot, az egyik legvitatottabb együttest szerezték meg. Stílusuk nem igazán besorolható, egy érdekes keverék, amely hardcore techno, ipari és klasszikus(!) alapokon nyugszik. Nem tipikus EBM, de a techno- (electro)-popptól is távol esik. Nyitómaxijukon és albumukon sok felismerhető mintát hallhat a vájtfülű hallgató a CLOCK DVA-tól a DM-ig. Sokan ezekért a mintákért elítélik őket. A válasz: „Ha már egyszer Isten megteremtette a sampler-eket, miért ne használhatnánk őket? Éppen úgy ezer más mintát szedtünk ki filmekből, videójátékokból és CD-kről is."

Az együttes három tagú: Julia, Tim és David (utóbbi egyébként félig magyar, félig brit származású és Ausztráliában él).

A szövegek, melyeket egyébként David ír, meglehetősen nemzetköziek: cinikusak, politikusak és kritikusak, a jelen problémáival foglalkoznak. Az alábbi részletért az EXXON olajcég (állítólag) pert akasztott a nyakukba:

„Nem létezik Amerika,
Nem létezik demokrácia,
Csak IBM van,
Csak ITT van,
No meg EXXON."

Eddig megjelent anyagok:
12"/MCD Corporate Slave
LP/CD Lies INC.

KISSME
(Köszönet a Machinerynek)

X.M.T.P.

Hat maxi és két nagylemez után az X Marks The Pedwalk a német elektro-irányzat meghatározó együttesévé lett, és a münsteri fiúk zenéje semmiben sem marad el az FLA vagy akár a Skinny Puppy anyagaitól. A legutolsó „Human desolation" című lemezen ismét kemény, ritmusos számok szerepelnek, amelyekből azonban a dallam sem hiányzik. (Hogy hogyan festenek a számok élőben? – nem kell elképzelni, hiszen a test zajló ??????? mindenki saját maga is meggyőződhet erről.)

cve: – Mondanál egy pár szót magatokról, hogyan kezdtetek el együttesként zenélni és hogyna jutottatok el a mostani hangzásig?

Sevren ni-arb: – *Gyermekként hat évig zongorázni tanultam, amelynek a mai napig hasznát veszem. Tizennégy éves koromtól pedig két éven át orgonáltam. Ezután logikusan a szintetizátort választottam következő hangszerül. Sok zenésszel dolgoztam együtt, de eleinte inkább rockkosabb zenét játszottam. Azután amikor a Front 242, Skinny Puppy és társaik lemezeit kezdtem hallgatni, találkoztam régi osztálytársammal, Regan Eracs-szal, akivel együtt kemény elektro-számokat írtunk. Az első demókat Searecnok néven küldük szét s rövidesen Talla (frankfurti techno-grup; egykori Moskwa TV, jelenlegi Bigod 20 tag, „egyébként" a Zooth Ommog kiadó vezetője) T. D. I. kiadójához szerződik.*

– Miért változtattátok meg az együttes nevét?

– *Amikor Talla 1989-ben a T.D.I. kiadót elhagyta, hogy a Zoth Ommog kiadót megalapítsa, egyértelmű volt számunkra, hogy követjük őt.*

Maradhattunk volna, de Talla segítsége olyan hasznos volt számunkra, hogy feltétlenül számítottunk arra az azt következőkben is. A kiadóváltás kapcsán került szóba nevünk megváltoztatása X Mark: The Pedwalk-ra, ill. saját nevünk fantázianevekre változtatására. Az együttes jelenlegi neve egy Stephen King könyvből származik és számunkra minden további jelentést nélkülöz – anonimekké pedig azért váltunk, mert úgy véltük, az jobban illik majd az image-ünkhöz.

– Valamilyen konkrét zenei irányzathoz tartozónak érzitek magatokat?

– *Nem. Valóban van olyan irányzat, amelyhez közel állunk, lehet hogy egyesek rég címkézik is a zenénket, mi magunk azonban stílusokon felülinek érezzük ezt. Egyébként Münchenben nincs nagy techno-élet, csak a szokásos techno-house partik, amelyeknek én nem vagyok túl nagy rajongója. A zenészek közül is csak az Armageddon Dildos tagjait ismerjük, akik most éppen az én stúdiómban dolgoznak, és akik-*

kel a jövőben talán egy közös anyagot is felveszünk.

– Hogyan készülnek az X Marks The Pedwalk számok?

– *Ez teljesen változó. Alapjában véve azonban én vagyok az, aki a számokat írja. Az, hogy ez esetenként hogyan valósul meg, az viszont teljesen változó. Vagy a hangzás, vagy a dallam, vagy a ritmus adott elsőnek – de a szöveg is volt már kiindulási alap.*

– Miért került sor az együttesben tagcserére?

– *Egy évvel ezelőtt Regan Eracs a köztünk egyre élesebbé váló zenei ellentétek okán elhagyta a zenekart. Azóta öcsémmel, Raive Yarxszal dolgozom együtt. A jelenlegi nagylemez számaira azonban ő vajmi kevés hatással volt, ugyanis matematika-diplomamunkájával volt elfoglalva. Érdekesség még, hogy ő nem igazán EBM-rajongó, hanem inkább a New Model Army stílusában íródott zenéket kedveli. Amit még elmondhatok, hogy a jövőben nem lesznek ennyire torzított vokálok a számainkban hallhatóak – az énekhang.*

– Mi a „Human Desolation" című lemezetek mondanivalója?

– *A legfőbb téma a drog elleni küzdelem az albumon. A kábítószerfogyasztás pszichológiai , testi és társadalmi következményeit kívántuk megjeleníteni, anélkül, hogy a drogok legalizálásáról egy szót is ejtettünk volna (Hollandiában a hasis legális – a ford.). Úgy találjuk, hogy a kábítószer-fogyasztás napjaink legégetőbb problémája – a lemez számai a véleményünket tükrözik a drogokról.*

(Köszönet Lórántnak a fordításért!)

NUOVA MECCANICA

1992, X. 31., Petőfi Csarnok

Ezen az estén mutatkozott be a Depeche Mode klub közönségének a zenéjét posztmodern E.B.M.-nek leíró zenekar. A fellépés nem nagyon volt sikeres, bár ismerve a publikumot, ez nem meglepő. Nem voltak gyors, táncolható számok, a koncert inkább elgondolkodtató volt. Ezért is próbáltunk meg a (jelenlegi) egyetlen taggal, Prekob Zsolttal beszélgetni, hátha kicsit közelebb kerül a NUOVA MECCANICA világa a hallgatósághoz.

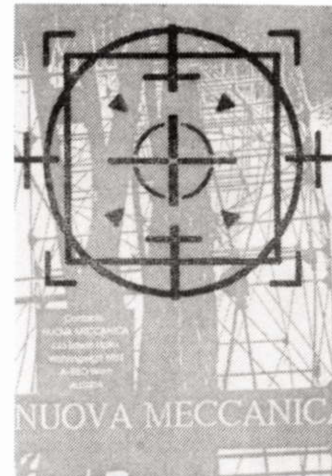
VÍRUS: Mióta létezik az együttes?

ZSOLT: 1989 óta. Az első koncert 1989-ben volt a NAP-NAP fesztiválon, akkor még WELT KLANG néven. '89 őszén lépett be a második tag, aki azóta kivált.

VÍRUS: Mi az alapkoncepció a NUOVA MECCANICA számára?

ZSOLT: Szerintem bármilyen művészet, bármilyen dolog csak egyetlen módon létezhet: nem a készítés útja és a mindennapi problémák számítanak, hanem csak a „gyár" végterméke számít. Erre van egy jó hasonlatom: nevezetesen egy művészi terméknek olyannak kell lennie, mint egy hegy. Ha arra játsz vagy át kell másznod rajta, vagy ki kell kerülnöd, de semmiképpen nem lehetsz közömbös. Valamit kezdened kell vele.

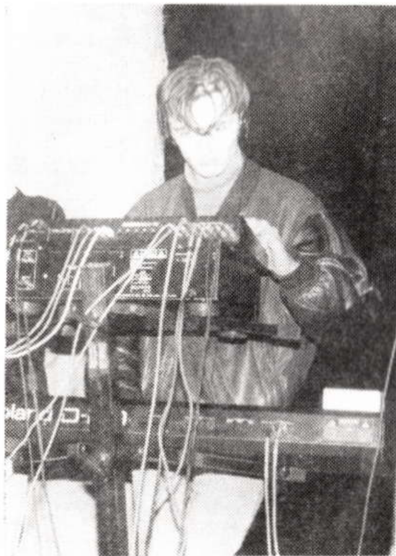
VÍRUS: Milyen zenei behatások értek?

ZSOLT: Minden együttes ráállt egy vonalra, legyen szó akár a FRONTLINE-ról, akár a SKINNY PUPPY-ról, de a NUOVA MECCANICA megpróbál az egész kör lenni. Az ún. technót nem véletlenül alkalmazom: ezekkel az eszközökkel bármilyen hangot, hatást el lehet érni. Ezért is próbálkoznak vele sokan, de lassan ki kell választódnia az igazi „gombnyomóknak" is.

A NUOVA MECCANICA nem tánczene, de nem is előadóművészet, hanem egyfajta kinyilatkoztatás, amely koncerteken a hallgatóság kb. 1%-át éri el. A zene nekik szól.

VÍRUS: A szövegek milyen problémákról szólnak?

ZSOLT: A szövegek nem mindig problémák, lehetnek érzések is. Az „Overwhelmed" például a cyberspaceről szól, ami a techno lényege: a jövőbe mutató akusztikus művészet, amely megtanít a belső energiák felhasználására. Az ember az általa fejlesztett technika felhasználójaként egy jelet rajzol a világra, ezzel dokumentálva létét, definiálva helyét.

A legfontosabb az első kétkedés: valóban olyan-e minden, mint ahogy tanították? Minden döntést megpróbálsz 1-re és 0-ra bontani. Ebből próbálsz egy új struktúrát létrehozni az ún. érzelmekkel, bár én inkább az ösztönökben hiszek.

A „Pulse" azért szól a testről, mert ma is úgy kell dönteni, mintha a dzsungelben lennél: vagy túléled, vagy elpusztulsz. Ezt két dolog változtatta meg, s ez a ma problémája, ez a társadalom védelme az egyénnel szemben. Első a jog, amely megszabja, hogy mit tegyél; a másik a vallás: agyafúrt, spirituális dolog. Ha az emberbe lenne íródva a Tízparancsolat nem lenne a tápláléklánc csúcsán. Minden korban volt vezéreszme – ma nincs. A vallás csak a szervezett „emberhorda" működése miatt létezik. Az ember lényege az életben maradás, a küzdeni tudás.

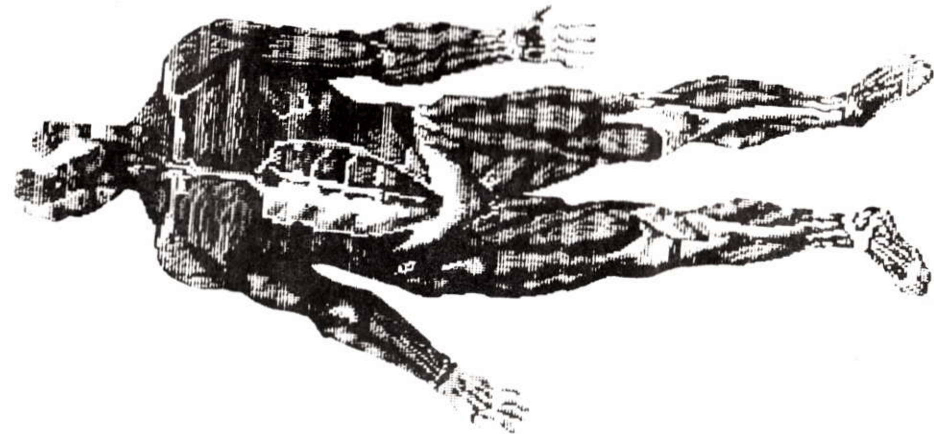
VÍRUS: Hegeli filozófia?

ZSOLT: Igen, ismertanyagként bármit elfogadok, de saját véleményem van. Az életben eltöltött idő felhasználása csak rajtad múlik. Tisztán kell látnod, s ez a legnehezebb.

VÍRUS: Köszönöm az interjút.

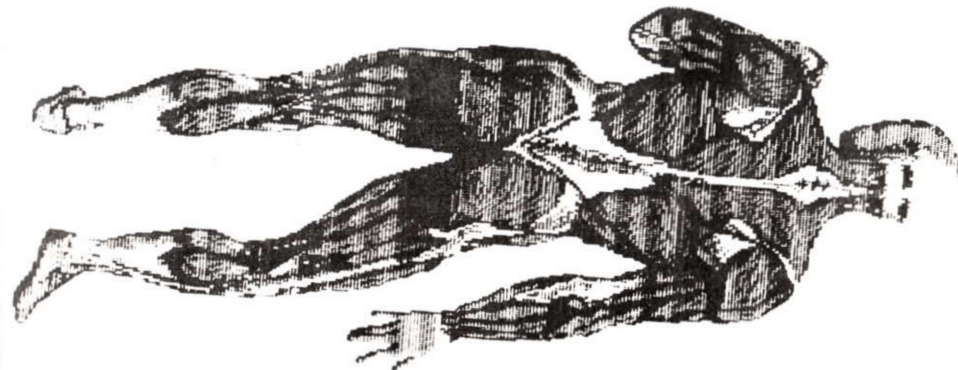
(A zenekarnak eddig a „Skin Heat" MCD-je, valamint három száma különböző CD válogatásokon jelent meg.)

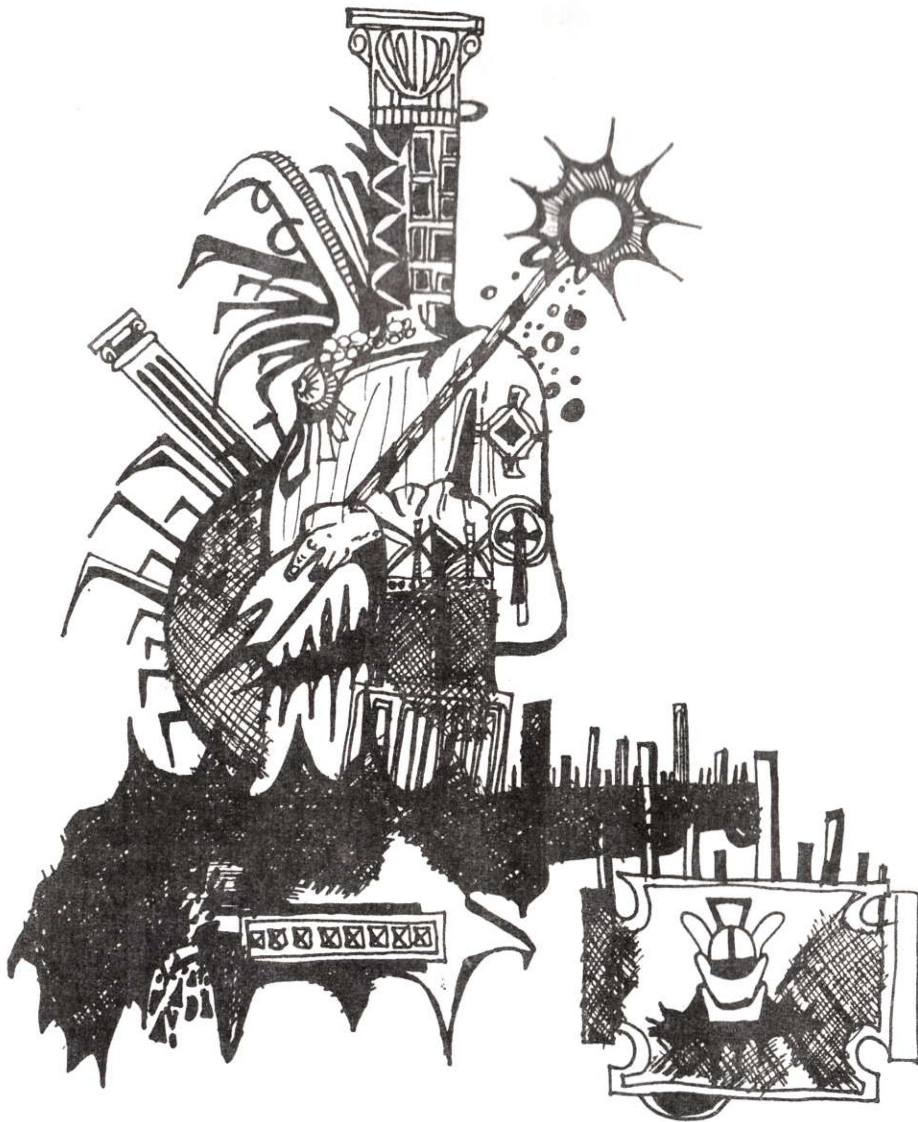
KISSME

„Celluloid szalag pereg a szemek mögött
Nem tudni, felvesz vagy lejátszik.
Fejünk felett úszik az idő,
Állunk a szélben.
Olyan kicsik vagyunk ma,
Porszemek a világban,
Porszemek a szélben.

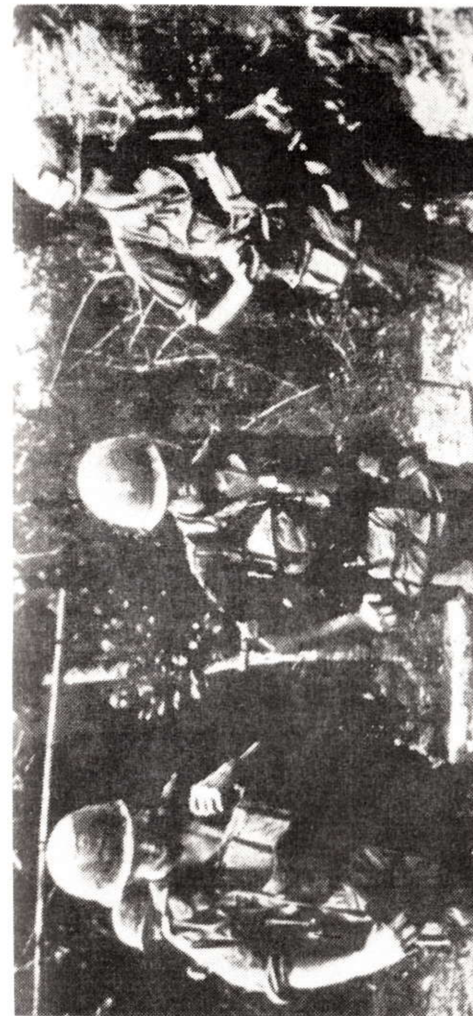
Lassan mozgunk a filmen
Nézők vagyunk, vagy szereplők?
Az idő átfolyik rajtunk.
Bőrünk alatt ég a vágy,
De nem érhetjük el a Napot.
Sebeink lassan begyógyulnak,
Ami marad, az a fájdalom."

DOGPILE

1993. I. 9–10, Tilos az Á

1991-ben alakult a torontói illetőségű DOGPILE az ELECTRIP kiadónál jutott lemezszerződéshez, valószínűleg nem figyelmen kívül hagyva a tagok előéletét. Zenéjük valahol az ipari (elektro-?) és a rock/metal között helyezhető el. „Utazás a kemény techno purgatóriumába." – írta róluk a Street Sound egy éve. Most második albumukhoz kapcsolódó európai turné keretében játszottak nálunk.

Az együttest a jó koncertezők között tartják számon, bár elmondásuk szerint nagyon nehéz és költséges Kanadában turnézni, lévén mindössze 4-5 nagyváros, ahol fellépési lehetőség van. Játszottak már a MINISTRY-vel, a SWANS-szal, a SKINNY PUPPY-val és a YOUNG GODS-szal is. GORD: „A zenénk körülbelül 50%. A mondanivalójuk meg kifejezni." Érdekes volt, hogy a műsort első lemezük anyagából állították össze, új számot csak a második nap hallhattunk, bár ettől függetlenül a koncert maga félelmetes volt. Így szólni zenekart még életemben nem hallottam. Az egész olyan, mintha valamilyen visszafojtott erő áramlana a hangfalakból, s a hangfalak mögül. Végtelenségig torzított basszus, két erőszakos gitár és egy természetes, nyers, mégis kegyetlen énekhang. Paul, aki egyébként rendkívül szolid, szinte átváltozik a színpadon, mintha nem találná helyét örökké mozog valamerre. A számok sodrása teljesen maguk alá temetik, transzban van, nem véletlen, hogy a koncert előtt és után félórával nem lehet vele beszélni. A zene, amit képviselnek lassú, kemény, nehezen emészthető, pszichedelikus. Kétségkívül egyedi stílust képviselnek, bár 30-40 perc után a minimális tempóváltás miatt monotonnak, egyhangúnak hat. Ha azonban pont ennyit játszanak (ld. második nap), az sokkolja a közönséget és nehéz szabadulni a hatásuk alól. „MI VAGYUNK A POKOL ÚJSZÜLÖTTEI, AKIKKEL REMÉLTED: HOGY SOHA NEM KERÜLSZ SZEMBE." Önmagukat rockegyüttesnek vallják, igaz Észak-Amerikában mást jelentenék ezek a besorolások. Használnak samplereket, a koncerteken is hallhatóak voltak Tv-idézetek, szirénák és DAT-ról szólt a dobgép. Lemezeiken is dobgépet, komputereket használnak, de élőben ez még átütőbb volt. Azok biztatására, akik lemaradtak a földrengésről, megígérték, hogy következő turnéjukon visszajönnek, mert jól érezték magukat.

DOGPILE: PAUL ADAMS, MUNYO DOBBIE, GORD DISLEY

Diszkográfia:

LP/CD – Revved up, Wiped out... (1991)
LP/CD – Black Flag (1992)

(Köszönet a Dogpile-nak, az Electrip-nek, B.A.L.-nek, de mindenekelőtt Lacinak, aki megszervezte az egészet.)

SWANS

Nehéz erről az amerikai zenekarról írni úgy, hogy a kellő tisztelet és alázat átszűrődjön a sorokon. Elöljáróban azt mindenképpen el kell mondani, hogy nem techno zenekarról van szó, de munkásságuk feltétlen predesztinálta őket ezekre az oldalakra.

A SWANS

a '80-as évek elején tűnt fel irgalmatlan, a végső megsemmisülést megidéző zenéjével, melynek monotonitását a folyton ismételt szavak fokozzák az önkívületig. A témák a pénz, hús, vér, szerelem. Zenéjük ekkor egy megszűnni nem akaró haláltusa, kerékbetörés, a végtelen égő pokol, fájóbb egy élveboncolásnál. Néhányan a koncerteken használt fémek miatt tévesen ipari zenekarként jellemzik. Teljesen konvencionális, akusztikus hangszereket (dob, basszus, gitár, zongora) használnak, de meglepően eredeti felfogásban szándékosan elhangolják mintegy büntetve azokat, mégis ezek együttes megszólalása akkor megdöbbentően újszerű, tudatalatti ösztönös erő és intenzitás árad belőle.

A SWANS

egyszemélyben Michael Gira, alapító, zeneszerző, szövegíró, énekes és borítók festője. Hangja a túlvilágot idézi, koncerteken meztelenre vetkőzve várta a megsemmisülést. A zenekar munkásságát tekinthetnénk az ő lelki vándorlásának is, persze kellenek a társak is. Mindenekelőtt talán Norman Westberg gitáros, aki a kezdetektől fogva töretlenül kitart Gira mellett. 1985-ben csatlakozik

hozzájuk Jarboe, egy szép nő, kinek képzett énektudása és muzikalitása olyan hatással volt Gira-ra, hogy a változás/változtatás útjára mozdítja el a SWANS-ot. Sziréni éneke egészen új dimenziókba röpít, a mennyországból ereszkedik le.

Fokozatosan Új Tudatra ébredve szétválik a test és a lélek. Megtérésük első legcsodálatosabb eredménye az 1989-es Children Of God, melyet Mi Urunk Jézus Krisztusnak ajánlottak. Bár a Beautiful Child borzalmasan kegyetlen, ez a lemez a SWANS beteljesedése. Jelentőségét mutatja, hogy a tavalyi Love Of Life turnén a program nagy részét is ez az album adta. Az ezt követő három lemez ennek örvénylő fejlődése, örömzene, feloldozást hozó hitfolyam. Zenéjük most már teljesen letisztulva lelkünknek a mindenek lényegéről, a Szeretetről szól, komor felhők közt evezve mutatja az utat a fény felé, mert „Isten gyermekei vagyunk."

A SWANS

története messze túlmutat önmagán, átváltozása irányt adó mindannyiunknak. Megrázó hitelességgel ad képet arról, hogyan kell Istent szolgálni. Akinek kedve van végig járni ezt a rögös, ám mindenképpen végső beteljesülést hozó utat, azoknak ajánlható tiszta szívvel a Hattyúk szépsége.

B.A.L.

(információkat a Második Látásból vettem)

Fontosabb munkáik:

- **Filth (LP)**
- **Cop (LP)**
- **Koncert Ljubljana**
- **Holy Money**
- **Love Will Tear As Apart (EP)**
- **Children Of God (LP)**
- **Body To Body, Job To Job (LP)**
- **Love Of Life (LP)**